

— **Goldinarskih bankovcev**, katere, kakor znano jemljejo iz prometa, vzeli so dozdej čez 38 milijonov iz prometa. Blizu 20 milijonov jih je še v prometu.

— **Gasilno društvo** ustanovili so dne 2. t. m. v Ribnici.

— **Laških zidarjev** delalo je letošnjo poletje do 800 v Ljubljani in okolici. Le pomisli naj se koliko denarja so ti odnesli. Preumesten je bil torej predlog g. kurata Koblarja na shodu zaupnih mož dne 29. novembra t. l. v Ljubljani, da naj bi se poskrbelo za potrebno izučbo naših domačih ljudij v spretni zidarje.

— **Vest o napadu na pošto** mej Idrijo in Godovičem, o katerem smo poročali tudi v našem listu, je do cela izmišljena. Hlapec je na vozi zadremal, v tem pa slišal strel lovcev, ki so v bližini vračaje se zvečer izstreljevali svoje nabite puške. Ta pok je dremajočega hlapca prestrašil in nevedoč kaj je, je pognal konje in se potem celo bajko o napadu izmislil, kakor je sedaj sam obstal.

— **Ponesrečeni železničar** Viktor Kušar, o katerem smo svojedobno javili, da mu je na ljubljanskem južnem kolodvoru odtrgalo obe nogi je okreval. Za to se ima pa ponesrečenec zahvaliti spretnosti bolniškemu zdravniku v prvi vrsti preučnemu kirurgu, primariju g. dr. Šlajmerju.

— **Tatinska družba**. Glede tatinske družbe, ki je imela svoje zavetišče pri 70letni Mariji Fajgelj na Glincah pri Ljubljani in koji so pred par tedni na sled prišli je preiskava dosedaj dognala, da člani te družbe niso bili le iz Ljubljane in okolice, temveč tudi od drugod. Prišlo se je na sled sokrivcem v kamniškem in kranjskem okraji. V vsem je zaprtih sedaj 19 oseb.

— **Utonila** je dne 3. t. m. 29letna Marija Lipar iz Srednjega Pijavskega v krškem okraju. Nesrečnico je metala božjast. Šla je po vodo in božjast jo je vrgla v vodnjak, kjer je utonila.

— **Požar v Reki**, o katerem smo svojedobno poročali, da je v pristanišču pokončal par skladišč in celo množino raznega blaga, povzročil je, kakor se je sedaj zračunalo 1,425.880 gld škode.

Roparji v Italiji.

Kolikor so večje politične in gospodarske zmešnjave v Italiji, toliko bolj se razširjajo roparstva. V Kalabriji se je prikrala večja roparska četa, ki stoji nekaj nad dvajset mož, kateri so oboroženi z dobrimi vojaškimi puškami. Bogatega posestnika barona Pasvavatija bili so ti roparji odpeljali v gore in so ga za visoko odkupnino zopet izpustili. Vojaki in žandarji sedaj zasledujejo to roparsko četo.

V tem so se pa roparji jeli prikazovati tudi v bližini Rima. V Palambari Sabini se je zopet pokazal zloglasni Ausuini, kateri je že desetletja vznemirjal one kraje. Te dni je pozval bogatega grajščaka, naj mu plača davek, sicer bode oropal njegovo hišo in njega ubil. Večina posestnikov v onem kraji temu roparju plačuje neki davek na leto, da jih pusti na miru.

Pri Belletriji napali so trije roparji neko hišo, toda so jih kmetje napodili. Blizu Rima pri Francottiju in Albanu so roparji vse leto napadali vozove in krali, ne da bi jih orožniki mogli dobiti v pest. Tukaj ropajo najbolj kmetje. Zbero se trije, ali štirje, ali pa tudi več, in koga oropajo, potem pa odidejo na svoje domove in

mirno gredo po svojih poslih. Ravno zaradi tega jih je težko dobiti v pest. Pri ropanji so pa navadno še našemljeni. Prebivalstvo tudi ne mara podpirati oblastva pri preganjanji roparjev, nekoliko iz strahu, nekoliko ker je ž njimi v zvezi.

Posebno mnogo se govori o predzadnjem ropu v Tortoku. Ta kraj je na otoku Siciliji in šteje blizu 200 prebivalcev. Nedavno pride neko noč močna roparska četa z gostim gozdom obraščenih gora. Bilo je blizu sto našemljenih roparjev, dobro oboroženih in dobro preskrbljenih s streljivom. Roparji so postopali popolnoma po pravih vojne umetnosti. Najprej so postavili ob vhodih glavnih cest straže s puškami. Jednega žandarja so ustrelili, druga dva so razorožili. Sedaj so oblegli hišo najbogatejšega prebivalca tega kraja, razsekali vrata, vdrli notri, sluge pobili in ves denar in dragocenostij oropali. Kar pa niso mogli odnesti, so razrušili. Gospodarja k sreči ni bilo doma, ker sicer bi ga bili najbrž ubili.

Roparji so zopet odšli v gozde. To je bila dosedaj najmočnejša roparska četa na Sardiniji. Policija in vojaki sedaj iščejo roparjev. Kacih 30 sumljivih ljudij so že zaprli, mej njimi jednega bivšega žandarskega podčastnika, o katerem se misli, da je bil vodja, jednega mirovnega sodca in več veljavnih kmetov.

Grozen umor

se je izvršil dan pred sv. Miklavžem v Pšenu na Češkem, o kakeršnih smo vajeni čitati le v nekaterih krvavih romanih. Umorjena sta načelnik tamošnjega „Sokola“ in bivši župan Franc Hulicius in pa žena njegova. Stanovala sta v pritličji neke hiše. Njiju stanovanje je imelo obrnjeno okno na dvorišče. Hulicius je imel 69 let, bil je znana oseba, zaupnik mladočeške stranke. Zaradi tega se je njegov umor takoj sporočil v Prago in poslanecem na Dunaj. Dopisoval je pridno raznim novinam, zlasti „Narodnim Novinam“, „Slovanu“ in češkim listom v Ameriki. Ko je bil pred več leti požar pokončal Pšeno, je bil razvil mnogostransko delavnost in on je s svojimi zbirkami položil temelj narodnemu muzeju. Umorjena soproga bila je druga žena njegova. Imela je sedaj 37 let. Ona je hči nekega sluge v Pragi, ki je pa že umrl. Seznanil se je ž njo ob češki razstavi v Pragi in jo vzela. Hulicius ima že jednoinštiridesetletno hčer, ki je pa omožena v Pšenu z nekim posestnikom in ima že tudi devetnajstletno hčer. V hiši njegovega zeta je gostilna, v katero je Hulicius vedno zahajal vsak večer in je tudi ta dan ondu prišel. Ob jednajsti uri se je vračal domu.

Drugi dan zjutraj je mlada deklica prinesla od peka žemelj. Ko je potrkala, je sedemdesetletna mati umorjene gospe Hulicius vrata odprla in poslala dekleta, naj pojde klicat zeta umorjenčevega Hrdlicka. Dekle je to storila. Ko je Hrdlicka prišel, je videl, da sta Hulicius in njegova žena umorjena, gospa Tryb je pa težko ranjena. Poslal je takoj po žandarje, ki so takoj zastražili hišo. Huliciusovo truplo je ležalo na hodniku pri vratih in je jasno, da je bil umorjen, ko je prišel domu.